

Εις τον Όσιον Γρηγόριον και τους εν τη Ιερά ημών Μονή βιώσαντας Οσίους πατέρας

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Γέροντας Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου \(† 2014\)](#)

Σήμερα εορτάζουμε την μνήμη του όσιου Γρηγορίου και όλων των οσίων Πατέρων που επί τι διάστημα εμόνασαν εδώ στην Μονή μας[1]. Έχουμε μάλιστα την ευλογία από τους οκτώ Οσίους να έχουμε των τεσσάρων και ιερά Λείψανα, τα οποία κατά την διάρκεια της ιεράς αγρυπνίας με ευλάβεια προσκυνήσαμε. Είναι μεγάλη ευλογία για μας τους Ορθοδόξους, ότι μέσα στην οικογένεια της Εκκλησίας έχουμε τους Αγίους, οι οποίοι είναι οι μεγαλύτεροι και ώριμοι αδελφοί μας, και έτσι αυτοί μας δίνουν χείρα βοήθειας σε όλες τις ανάγκες της ζωής μας. Μας δείχνουν τον δρόμο προς τον Χριστό. Μας βοηθούν να βαδίσουμε αυτόν τον δρόμο. Όταν μας καταλάβουν πειρασμοί και δοκιμασίες και θλίψεις, μας συμπαροίστανται αδελφικά, μας...

δε τα επιτυγχάνουν οι άγιοι Πατέρες, και οι σήμερα εορταζόμενοι αλλά και όλοι οι Άγιοι της Εκκλησίας μας, διότι εκπλήρωσαν τις εντολές του Χριστού. Και όποιος εκπληρώσει τις εντολές του Χριστού και εφαρμόσει στην ζωή του τις εντολές του Θεού, αυτός γίνεται και κατοικητήριο της Αγίας Τριάδος, όπως ο Κύριος υπεσχέθη. Ότι «εάν τας εντολάς μου τηρήσητε, ο Πατήρ μου και Εγώ και το Πνεύμα το Άγιον θα έλθουμε να κατοικήσουμε μέσα σας»[2]. Κάθε ένας Άγιος λοιπόν ήταν φωνή της Αγίας Τριάδος, κατοικητήριο της Αγίας Τριάδος.

Ακούσαμε σήμερα στα δύο ιερά Ευαγγελικά αναγνώσματα, τα οποία ανεγνώσθησαν κατά την θεία Λειτουργία, ποιές είναι οι ευαγγελικές απαιτήσεις και αρετές και εντολές, τις οποίες όλοι οι Άγιοι του Θεού εκπλήρωσαν, που και εμείς καλούμεθα να εκπληρώσουμε.

«Ο λύχνος του σώματος», άρχισε το ιερό Ευαγγέλιο σήμερα, «είναι ο οφθαλμός· εάν ο οφθαλμός σου καθαρός εστί, όλο το σώμα σου είναι απλούν και καθαρόν»[3]. Η ψυχή, ο νους, ο ηγεμών νους, το οπτικόν μέρος της ψυχής, αυτός είναι ο οφθαλμός του σώματος. Όταν λοιπόν ο άνθρωπος καθάριση τον ηγεμόνα νουν, το οπτικόν της ψυχής από τα πάθη, την εμπάθεια, την αρρώστια των παθών, τότε μπορεί να βλέπη καθαρά τον Θεό και τον άνθρωπο. Και οι άγιοι Πατέρες εκαθάρισαν τον έσω άνθρωπο από τα πάθη και μπορούσαν να βλέπουν καθαρά και θεοειδώς, και τον Θεό και τον άνθρωπο και όλα τα κτίσματα του Θεού.

Αλλά λέγει ακόμα ο Κύριος στο ιερό Ευαγγέλιο· «ού δύνασθε δυσίκυρίοις δουλεύειν»[4]. Ή στον Θεό θα δουλεύη ο άνθρωπος ή στον διάβολο. Εμείς δυσκολευόμαστε να δουλέψουμε μόνο στον Θεό, και γι' αυτό, λόγω των αδυναμιών μας και των παθών μας, κάνουμε και τα χατήρια του διαβόλου πολλές φορές στην ζωή μας. Οι Άγιοι όμως έκαναν μόνο το θέλημα του Θεού και εδούλευαν μόνο στον Θεό, και γι' αυτό έγιναν κατοικητήρια του Θεού.

Και το τρίτο που μας λέγει ο Κύριος είναι, ότι δεν πρέπει να έχουμε αγωνιώδη μέριμνα για τα πράγματα του κόσμου, να μη είμεθα υλόφρονες, να μη είμεθα δεμένοι με την γη, να μη απασχολούμεθα με τα φθαρτά και τα μάταια, αλλά ο νούς μας να είναι κυρίως στα Ουράνια και στα Θεία.

Βέβαια ένας Χριστιανός που είναι στον κόσμο δεν μπορεί να μη ασχολήται με τα βιοτικά, αλλά δεν πρέπει να δίνη την ψυχή του σ αυτά. Πρέπει η ψυχή να δίνεται στον Θεό, και τα βιοτικά να τα έχουμε δευτερεύοντα, να τα έχουμε για τις ανάγκες τις καθημερινές, αλλά όχι να τα λατρεύουμε ως Θεόν, να τα ειδωλοποιούμε και να δίνουμε την καρδιά μας σ αυτά, όπως γίνεται σήμερα.

Εκπλήρωσαν όμως οι Άγιοι και τις εντολές των Μακαρισμών: «Μακάριοι οι πτωχοί

τω πνεύματι..., μακάριοι οι ελεήμονες..., μακάριοι οι πραείς..., μακάριοι οι ειρηνοποιοί... »[5]. Όλες τις εντολές των Μακαρισμών, μηδεμιάς εξαιρουμένης, εκπλήρωσαν οι άγιοι Πατέρες, και έτσι έγιναν τέλειοι ενώπιον του Θεού, ευαρέστησαν τον Θεό. Τί μεγάλο πράγμα να μπορέση ο άνθρωπος να ευαρεστήση τον Θεό, να ευχαριστήση τον Θεό. Ενώ εμείς δυσαρεστούμε τον Θεό και τον πικραίνουμε με την ζωή μας, με τις σκέψεις μας, με την άδιαφορία μας την πνευματική, οι άγιοι Πατέρες με τον ζήλο τους, με την καθαρότητα της ζωής τους, με τον πόθο και την αγάπη που είχαν προς τον Θεό, ευαρεστούσαν τον Κύριο. Και ευαρεστήσαντες τον Κύριο, απέκτησαν χαρίσματα θεία, τα οποία δεν έχουν οι άνθρωποι αλλά μόνον οι Άγιοι και οι θεοφόροι άνθρωποι. Και ποιά είναι τα χαρίσματα αυτά; Να αναπαύουν τους ανθρώπους, να φωτίζουν τους ανθρώπους, να οδηγούν τους ανθρώπους. Γι' αυτό και οι Άγιοι που εορτάζουμε σήμερα έγιναν οδηγοί μας, έγιναν φώτα για μας, έγιναν σωτήρες μας.

Τους ευχαριστούμε λοιπόν και ταπεινά κλείνουμε το γόνυ σήμερα ενώπιόν τους. Τους παρακαλούμε να παραβλέψουν την ανωριμότητά μας, να παραβλέψουν την πνευματική μας αναισθησία, την αδυναμία μας, την αρρώστια μας την πνευματική, και να ικετεύσουν τον Κύριο να δώση και σ' εμάς ζήλο πνευματικό και αγάπη προς τον Θεό τελεία. Να κάνουν την καρδιά μας να μη είναι παγωμένη προς τον Θεό, αλλά να είναι γεμάτη πόνο και πόθο Θεού. Και με τις δικές τους ευχές και ευλογίες να αγωνιστούμε και εμείς ως καλοί στρατιώται Ιησού Χριστού, για να μπορέσουμε και εμείς κάπως να ευαρεστήσουμε τον Κύριο και Θεό μας, όπως εκείνοι τον ευαρέστησαν.

Σας ευχαριστώ, πατέρες και αδελφοί, που ήλθατε να συνεορτάσουμε την αγία αυτή εορτή και πανήγυρι: Τον άγιο Πνευματικό[6], τους αγίους Πατέρας όλους που ήλθαν από τις Σκήτες και από τα Μοναστήρια. Τους αγίους Ιεροψάλτας· τον πρύτανη των Ιεροψαλτών, τον πατέρα Διονύσιο[7], που είναι το εν Κυρίω καύχημα του Αγίου Όρους, όπως επίσης και τον πατέρα Δανιήλ της συνοδείας της ευλογημένης των Δανιηλαίων, που είναι και αυτοί πτηνά καλλικέλαδα της ερήμου, οι οποίοι προσφέρουν μεγάλες υπηρεσίες στο Άγιον Όρος. Τους ευχαριστούμε, όχι μόνον επειδή ήλθαν στην πανήγυρί μας αλλά και για όλη την προσφορά τους την ψαλτική προς το Άγιον Όρος, και τους παρακαλούμε να έρχονται, διότι εδώ η παρουσία τους δεν είναι μόνο να ψάλλουν, αλλά και να μεταδίδουν το χάρισμα το οποίο παρά του Θεού και των αγίων πατέρων των προηγούμενων έλαβαν, ώστε και οι νεώτεροι αδελφοί σιγά-σιγά να μπολιάζονται σε αυτό το ήθος και σε αυτό το ύφος, που είναι το αγιορειτικό ήθος και ύφος, και εκφράζει την πνευματική ζωή και θεολογία του Αγίου Όρους. Ευχαριστώ και τους αγίους πατέρας που ήλθαν από τον κόσμο, και είναι αγαπητοί και εκλεκτοί αδελφοί και συλλειτουργοί.

Ταπεινώς εύχομαι ο Κύριος διά πρεσβειών του οσίου Γρηγορίου και όλων των αγίων Πατέρων της Ιεράς Μονής ταύτης και των εν Άθω, να ευλογούν και να στηρίζουν όλους στον αγώνα μας, να υπομείνουμε και εμείς μέχρι τέλους τον καύσωνα της ημέρας και το ψύχος της νυκτός, και να αξιωθούμε και εμείς να τελειώσουμε τον αγώνα και να αξιωθούμε της Βασιλείας των Ουρανών. Εύχομαι και πολλήν ευλογίαν παρά Θεού και Χάριν και ανανέωσιν πνευματικήν και στους αδελφούς προσκυνητάς κοσμικούς, οι οποίοι, οσάκις βέβαια έρχονται στο Άγιον Όρος με ευλάβεια και πόθο Θεού, φεύγουν ανανεωμένοι και μεταμορφωμένοι πνευματικά και συνεχίζουν έξω να ζούν ως καλύτεροι Χριστιανοί απ' ό,τι ήταν πριν έλθουν στο Άγιον Όρος.

Παραπομπές

1. Κατά τα έτη αυτά η εορτή των Αγίων ετελείτο την Γ΄ Κυριακή του Ματθαίου.
2. Πρβλ. Ιωάν. ιδ΄ 23.
3. Πρβλ. Ματθ. στ΄ 22.
4. Πρβλ. Ματθ. στ΄ 24.
5. Ματθ. ε΄ 3-12.
6. Πρόκειται για τον μακαριστό π. Σπυρίδωνα Ξένο από την Νέα Σκήτη, που εχρημάτισε και πνευματικός στην Μονή μας.
7. Είναι ο μακαριστός π. Διονύσιος Φιρφιρής από την Σκήτη των Καρεών.

Πηγή: Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, «Ομιλίες σε εορτές Αγίων (των ετών 1981 - 1991)», τόμος Β΄, σελ.25-31, Α΄ έκδοσις 2016 Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος.

<http://bit.ly/2h387d2>